מלב אל לב

אן אפענע דורכשמועס מיט אחינו בני ישראל

אין די יעצטיגע טעג ווערט **פראקלאמירט א קאמפיין** אויפצובויען א געגנט, **סמוך ונראה** צו שיכון סקווירא. אויבנאויף קען די יעצטיגע קאמפיין אויסקוקן ווי א לעגיטימע קאמפיין אויפצובויען א **בית-המדרש** לתורה ולתפילה אין א נייעם חרדי'שן יישוב, א צוועק וואס רעדט צום הארץ פון אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר, וואס פרייען זיך צו זען די וואוקס און אויפבליה פון נאך אן **אידישן ישוב** לשם ולתפארת.

לתועלת הציבור, איז געוויס נויטיג ארויסצוהאבן דאס פולקאמע און **אמת'דיגע בילד** און זען די ריכטיגע פאקטן:

א] כידוע לכל, איז דאס שטעטל **"שיכון סקווירא"** געבויט געווארן מיט בלוט און שוויס דורך כ"ק מרן אדמו"ר מסקווירא זצוקללה"ה, מיטן איינעם ציל אויפצוהאדעווען ריינע דורות ישרים אין אן אפגעזונדערטן באשיידענעם ארט. ומחשבתו הק' ניכרת מתוך מעשיו, אזוויי אלע עלטערע יונגעלייט דערציילן וויפיל מרן רבינו זצ"ל האט פרובירט צו האלטן די תלמידים ווי מער צווישן די שטעטל ווענט, **אפגעשיידט און אפגעזונדערט** אין א ריינע השפעה, צו קענען אויפשטעלן ערליכע דורות כאוות נפשו הטהורה.

אויף ווי ווייט דער רבי זצ"ל האט בדייקא באגערט אז דאס שטעטעלע זאל זיין אן אפגעזונדערט אייגן מקום, דארף מען נישט מער ווי א קוק טון אויפן באשיינפערליכן מציאות באותן השנים: ווען רבינו זצ"ל האט זיך אנגעהויבן אריינטון אינעם בויען דעם שיכון צו "אנטלויפן פון שטאט" כלשו"ק, האבן די חשוב'ע עסקנים געבערענגט פאר אים כל-מיני אויסוואלן פון **שוין-עקזיסטירנדע אידישע ישובים** אינדרויסן פון שטאט צו וואו אהין מ'קען זיך ארויסציען. צווישן די זענען געווען גאר געלונגענע אפציעס פון ערטער וואס האבן זיך געהאלטן טיף אינמיטן עטאבלירן, שוין פארמאגט געבויטע שאסייען, גאסן, הייזער או"וו, וואס דאס וואלט אינגאנצן איינגעשפארט דעם פארצוויגטן פראיעקט פון **"בויען א שטעטל"**. אבער דער רבי זצ"ל האט קלארגעשטעלט אז **נישט צו דעם צילט ער!** נאר ער איז אריינגעטאנצן אין אן אייגנארטיגן הייליגן פראיעקט, אויפצובויען א שטעטל פונדאסניי - א פראיעקט וואס האט אים אפגעקאסט אומגעהויערע געלטער, אומבאגרייפליכע כוחות, צער און עגמת-נפש און אים געקאסט דאס געזונט, פשוטו כמשמעו.

ב] אויבנאויף קען עמיצער - בפרט פונעם יונגערן דור - פרעגן און וואונדערן, פארוואס דווקא אן ארץ לא זרועה? **פארוואס דווקא אן "אייגן שטעטל"?** זענען דען נישט פארהאן גענוג ערליכע לכתחילה'דיגע אידן, יראי השם וחושבי שמו, אין אלע אידישע געגענטער מדן ועד באר שבע???

אמת. אוודאי און אוודאי זענען איבעראל פארהאנען היימישע ערליכע חסידישע קהילות, כולם אהובים וברורים וכו'. פארט אבער, איז נישט קיין סוד אז בכל מקומות מושבותיהם זענען אידישע קינדער פיל מער אויסגעשטעלט צו פארשידנארטיגע נסיונות און בייז-ווינטן וואס דרינגען אלץ אריין פון די **דרויסנדיגע אמעריקאנע גאס**, וועלכע ציעט צו פראסטקייט און הפקירות, און דאס פאדערט נאכאנאנד אומגעהויערע מיה און פלאג פון רבנים, עלטערן און מחנכים זיך צו ספראווען דערמיט. נאר א דאנק אט-דעם **פריערדערמאנטן עקשנות'דיגן החלטה**, האט דער רבי זצ"ל מצליח געווען אוועקצושטעלן אן אייגן מקום, **אן ערליך שטעטל**, אויף א ריינעם שטייגער, וואו מ'קען אסאך גרינגער פארמיידן די פארשידנארטיגע מכשולות און פראבלעמען. א דאנק דעם איז ערמעגליכט געווארן - אויף א לייכטערן פארנעם - מחנך צו זיין אונזערע קינדער, בחורים און יונגעלייט אויפן וועג ווי ער האט באגערט, און אוועקשטעלן אן איידעלען מקום, אויסגעהאלטענע ריינע גאסן, געשעפטן און הייזער.

נאכמער האט זיך עס ארויסגעשטעלט אין די לעצטערע יארן, ווען די נסיונות בענייני קדושה, ווי **טעכנאלאגיע און צניעות**, האבן אזויפיל אריינגעבראכן אינעם חומת היהדות. א דאנק די אפגעזונדערטע אטמאספער, האלטן זיך די שטעטל-איינוואוינער פאראייניגט באגודה אחת, איש את רעהו יעזורו זיך אנצוהאלטן על דרך ישראל סבא. דאס עפנט דעם וועג פאר **אנדערע היימישע קהילות** אריינצוברענגען א התעוררות און אויפצוטון גדולות ונצורות אין די הינזיכטן, **לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו.**

המפורסמות אין צריכין ראיה. די ריינע גאסן אין שטעטל, די איידעלע פענימער פון די קינדער, בחורים און יונגעלייט, די באשיידענע פרויען און מיידלעך - דינען אלס די **שטערקסטע עדות** דערויף. און יעדער פארשטייט געוויס אז דאס קומט נישט פון זיך אליין... יארן-יארן פון אימערמידליכע הארעוואניע איז

אריינגעלייגט געווארן צו קענען אנהאלטן דעם הויכן סטאנדארט און אויפציען אזעלכע **לעכטיגע דורות** אויך אין די 2020 יארן.

זעלבסט-פארשטענדליך, אז דאס אנהאלטן אט-די הייליגע חומות איז נישט קיין פארטייאישע אנגעלעגנהייט און איז אויך נישט עפעס וואס מען קען - אדער מ'מעג - סיי ווען מוותר זיין, נאר איז עפעס וואס איז נוגע צום שווארץ-אפל און סאמע הארץ-פינטל פון טויזנטער פאמיליעס. עס רעדט זיך פון שיצן אויפן לעבנס-פראיעקט פון רבינו זצ"ל און דעם ערשטן דור מייסדי הקריה, אן אינוועסטירונג פון צענדליגער יארן הארעוואניע דורך רבותינו הקדושים, כוחות עצומות און מיליאנען דאלארן פון אונזערע עלטערן און זיידעס, פאר אונזערע העכסטע ווירדן.

ג] מי כעמך ישראל! אין די לעצטערע יארן, מיטן בליה און וואוקס פונעם היימישן אידנטום, ווען דער היימישער ציבור האט זיך אנגעהויבן אויסשפרייטן אין די געגענטער ארום מאנסי, איז באלד געווען קענטיג ווי אידן (הייזער-קויפער און פארקויפער צוגלייך), רעכענען זיך מיט די מייסדים און איינוואוינער פונעם קריה און גייען ליבערשט צו ווייטערע געגענטער. אידן מאמינים בני מאמינים, וואס גלייבן אינעם כוח פון די **צדיקים בעלמא דקשוט הקרויים חיים** און זענען כסדר מתפלל אויף קברי צדיקים וכדו', האבן פארשטאנען און געשפירט דעם פשוט'ן אחריות אז **ווען מ'בויעט און מ'באנייעט א אידישע שטוב - א צייט וואס מ'זוכט זכותים און סגולות פאר השראת השכינה - זאל עס ח"ו נישט געטון ווערן אויף א וועג וואס קען זיין אפילו נאר א חשש דחשש פון א פגיעה אין דעם רצון און מטרה פונעם רבי'ן זצ"ל**, וואס איז נישט קיין קינדער-שפיל. און נאר א דאנק אט-די אויסגעהאלטענע מענטשליכע צוגאנג שטעלט זיך טאקע ארויס אז אין די צייט וואס אנדערע נייערע געגנטער צעוואקסן זיך בליץ-שנעל לשמחת כל בני ישראל, איז אנדערש די מציאות דאהי, ווייל קיינער זוכט נישט אוועקצושטעלן א לעבן אויף יענעמ'ס חשבון - טראץ וואס מ'קען פארדינען דערפון הרחבת הדעת.

לײדער, צום גרויסן ווייטאג, האבן זיך געטראפן איינצלנע וואס האבן, מיט א חשבון צו שפארן אפאר טאלער, איגנארירט דאס אלעס אויבנדערמאנטע [ווערנדיג פארפירט דורך א יונגערמאן, א יחיד], אנברענגענדיג א **דירעקטן געפאר פארן עתיד פון שטעטל**. איבערהויפט ווען ס'איז געגרינדעט געווארן א שול דורך א רב א בנש"ק. און א "שול" איז נישט קיין פרט. דאס מציאות ווייזט אז א שול אין א נייע געגענט דינט אלס **הויפט מיטל** און **צענטערפונקט** צו קענען צוציען נאך אנדערע [אט-דאס טאקע איז דער מאטיוו פארוואס דער זעלבער אויבנדערמאנטער יחיד האט אזויפיל פארארבערט אהערצוברענגען א שול].

ד] איבריג צו זאגן אז אריינצוקומען אינעם שטעטל, דארף מען נישט קיין פאספארט... ווען אנדערע ווערן צוגעצויגן צו דעם געגענט, באדייט דאס אז זיי הייבן זיך אן באנוצן מיט די געשעפטן, סערוויסעס אא"וו אינעם שטעטל. כמובן, האט דאס **א דירעקטע און אומדירעקטע השפעה אויפן שטעטל אטמאספער**. מען באגעגנט זיך מיט נייע ערשיינונגען און פרעמדע מושגים, אין העכסטן קאנטראסט צו אונזערע ווירדן.

די טויזנטער תושבי השיכון שטייען און פרעגן מיט ווייטאג: אונז און אונזערע עלטערן האבן אזויפיל אוועקגעגעבן אלע יארן, אזויפיל מוותר געווען, אבי צו קענען אנהאלטן א חסידישן לעבנס-שטייגער אין אונזערע שטיבער, שטעטל-גאסן און געשעפטן. מיר ווילן נישט אונזערע קינדער זאלן זיך טעגליך באגעגענען מיט אזוינע ערשיינונגען פון וואס אונזערע עלטערן זענען אנטלאפן, מיר דארפן נישט דא קיינע רעסטוראנטן (נישט אין שטעטל, און אפילו נישט א גאס נעבן שטעטל) און מענער-און-פרויען שפאצירערייען אד"ג. **פארוואס זאל איינער אנברענגען אזא דירעקטע הירוס צו אונזערע יסודות? פארוואס זאל עמיצער ווילן שטיצן אדער צוהעלפן צו עפעס וואס איז אונז גורם אזויפיל עגמת-נפש און ווייטאג??? האבן מיר דען נישט קיין זכות קיום?**

הלכה למעשה: [קיינער נארט זיך נישט. יעדער וואס קען די היינטיגע מצב ווייסט אז די אלע וואס טראגן זיך ארום מיט האס-געפילן צו גדולי ישראל, וועלן געוויס געפינען אין דעם קאמפיין נאך א געלעגנהייט ארויסצודרוקן זייער ווידערווילן צוםווארט "הנהגה" ביי כלל ישראל; אזוי אויך די וואס די פריינטשאפט מיטן רעיזער - אדער ענליכע נגיעות - שטייט ביי זיי העכער ווי די אויבנדערמאנטע הארבקייטן וועלן זיך אויך נישט צוריקהאלטן. די ווערטער זענען געווידמעט צו די אלע וועלכע זענען יא ביכולת אויסצוטון פארטייאישע גלעזער און קוקן אויפן נושא מיט אן אביעקטיווע השקפה'דיגע בליק, און די אלע וועלכע שטרעבן יא צו זען א כלל ישראל מיט געהויבענע יונגעלייט לשם ולתפארת].

אויב קומט אייך אנטקעגן א בקשה צו ביישטייערן פאר אזא קאמפיין, נעמט די מינוט און קלערט דורכדרינגליך: **וויל איך האבן א חלק אין עפעס וואס איז גורם אזויפיל עגמ"נ פאר אידישע משפחות? וויל איך זיין א טייל אין עפעס וואס איגנארירט די געפילן און טרעט אויף די ווירדן פון א קהילה שלימה בישראל? וויל איך טאקע נעמען אן אייביגן שותפות אין עפעס וואס טוט דירעקט באדראען דעם מסירות-נפש'דיגן ציל, בלוט, כוחות און שווייס פונעם אבוהון דישראל, מרן רבינו דער סקווערער רבי זצ"ל?!?**

החכם עיניו בראשו... אויב קווענקעלט איר בכלל, מאכט אייך קלאר דאס פאלגנדע: וואס טוט איר אויב די פראפעגאנדע-נעפל פונעם קאמפיין קלארט זיך אויס, און נאכן אריינטראכטן גרינטליך אין די מציאות הדברים, אנערקענט איר אז אייער נתינה איז במציאות א פעולת-הירוס קעגן די מסירות-נפש'דיגע הארעוואניע פון א צדיק גדול וקדוש פונעם פריער'דיגן דור, און [אפי' ס'נאר א קליינע שאנס] דירעקט אדער א גורם צו שעדיגן יארן הארעוואניע פון אנדערע, זיך אפצוהיטן פון נסיונות. וועט איר דען נישט חרטה האבן אויף אייער טאהט, וועט דען שייך זיין דאן צוריקצוציען?!

דברים היוצאים מלב:

אוהדי וידידי בית סקווירא